

Podsumowanie filmu „Agresja”

Sytuacja

Pani Sissy (77) mieszka w domu. Pani Hannelore jest opiekunką. W tym odcinku pani Sissy jest często **zdezorientowana**. Często czyta gazetę, jest **humorzasta**, czasem jest z nią dobrze, a za chwilę znowu źle. Chodzi tutaj o przyjmowanie leków.

Treść filmu

Pani Hannelore przynosi leki. „Co?” - pyta zdenerwowana. Pani Hannelore: „Czas wziąć lekarstwa...”. - „Na pewno nie!” - odpowiada pani Sissy. Na co pani Hannelore odpira: „Ależ tak...!”. Ale pani Sissy przerywa: „Proszę na mnie popatrzeć... tyle lat przeżyłam... i wszystkiego tego... nie potrzebowałam... a pani chce mi wytłumaczyć, że tego potrzebuję... po prostu chce mnie pani zabić...” itd. Pani Hannelore stara się nie ustępować „...musimy...” Teraz pani Sissy wstaje: „Jeśli nie chce mnie pani słuchać, pożatuje pani...” - agresywnie odpycha ją: „...odejź wreszcie...” Pani Hannelore wraca, bierze moździerz i kruszy lekarstwo. Następnie miesza go z bananową papką, którą lubi pani Sissy, i przynosi jej.

Analiza

Kiedy pani Hannelore przynosi lekarstwo, wyraźnie denerwuje tym panią Sissy. Dlatego pani Sissy zareagowała nerwowym pytaniem „Co?”. Na szczęście pani Hannelore nie mówi: „**Musi** pani wziąć lekarstwa”. Wiele ludzi nie lubi takich słów. Często wtedy mówią „Ja niczego nie **MUSZĘ**...” albo „Ja niczego nie **MUSZĘ**, oprócz umierania...” lub coś podobnego. „Czas wziąć lekarstwa” brzmi raczej **neutralnie**. Może lepiej: „Czy mogę dać Pani lekarstwa?” lub podobnie, co jednak w **TYM PRZYPADKU prawdopodobnie nic by nie dało**... Pani Sissy: „Na pewno nie!” A pani Hannelore „Ależ tak...!”. Ignoruje więc to „na pewno nie!” i zaprzecza. **Zaprzeczenia w przypadku osób zdezorientowanych są często problematyczne**. Odpowiedź „ależ tak” nie była jednak tak dominująca, dlatego w innych sytuacjach mogłoby pasować. Ale teraz pani Sissy zaczyna głośno narzekać. Nawet wstaje i odpycha panią Hannelore.

Za agresją kryją się często inne uczucia, takie jak strach czy bezsilność. Teraz pani Hannelore stwierdza: „...**musimy**...”; jak wspomniano powyżej: **NIE NALEŻY** mówić „musimy”! Często sprzyja to agresywności.

Następnie **miesza lek niepostrzeżenie z bananową papką!** To nie jest dozwolone, ponieważ byłoby to **zmuszenie bez zgody!** Jeśli podopieczni nie lubią brać lekarstwa, ale **ZGADZAJĄ SIĘ**

na ich mieszanie z jedzeniem, należy **WCZEŚNIEJ** dowiedzieć się (od lekarza albo w aptece), czy **TO LEKARSTWO** się do tego **nadaje!**

Refleksja

Czym jest agresja? Zachowanie, które ma zaszkodzić osobie lub przedmiotom. Może mieć przebieg świadomy lub nieświadomy. Może być skierowana przeciwko samemu sobie lub innym osobom.

Fizycznymi przyczynami są często: głód, pragnienie, zmęczenie, ból, pobudzenie seksualne, hałas itp.

Również **choroby, leki** (lub wzajemne oddziaływanie różnych leków) czy **przyczyny psychiczne** mogą prowadzić do agresji (strach, nerwy, frustracja, choroba, zawstydzenie, poczucie zdrady, poczucie bycia kontrolowanym itp.)

Agresja powstaje często wskutek wieloletniego **nieprzestrzegania** zasad **szacunku i godności** wobec klienta (stawianie zarzutów pomimo choroby) i zawstydzania go.

W przebiegu demencji agresja często wzrasta w momencie postawienia diagnozy lub pojawienia się inkontynencji. Choroby psychiczne rzadko są przyczyną agresji. Niemniej jednak w porę powinien zostać zaangażowany lekarz.

Zdobyta wiedza

Należy dobrze zapoznać się z życiorysem klienta i zachęcać go do zajęć, które mogą go zainteresować.

Unikać zawstydzania.

Określić poziom sprawności klienta i nie mówić o niepełnosprawnościach.

Unikać drażniących słów („musieć”, „pielucha” itp.).

Wyjaśniać przyczyny (patrz wyżej), eliminować je, jeśli to możliwe.

Nie udzielać rad, pouczeń.

Nie stosować prowokacji, agresywnego tonu.

„Sztuczka z gumowym pierścieniem” (patrz „Kradzież”

W miarę możliwości ignorować agresywne zachowanie.

Ewentualnie opuść pomieszczenie.

Przygotować się psychicznie (czego mogę się spodziewać i jak sobie z tym poradzić?)

Słuchać uważnie, rozpocząć rozmowę.

Wyznaczyć jasne granice („Nie w ten sposób!”, „Proszę nie używać tego tonu!” itp.)

Polecana bibliografia

Patrz też nasz film „Systemy pamięci” (torowanie)

Patrz też nasz film „Kradzież” (sztuczka z gumowym pierścieniem)